

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

1. De Euangelio Dominicæ. de Samaritano. Luc. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

runtur, soleat impertiri, cum vident
 subindè tantum numerum vestigia sua
 feruenter sequentium: & qualem in
 futuro peculiaris gloriæ aureolam, cū
 se mirabuntur inferi ordinibus eorum,
 de quibus Daniel: *Qui docti fuerint sub-*
gebunt quasi splendor firmamenti: & qui
adiustitiam erudiunt multos, quasi stella
in perpetuas aternitates. Zelus solidum
 in virtutum studio profectum in se a-
 lijsque promouendi.

Dan. 12.

De actibus internis }
 resignationis perfe- }
 ctè exercendis. } 6. p. med.

17° VI.

De actibus externis, }
 & incitamenti resi- }
 gnationis. }

18° VII.

Dominica XIII. post Trini-
 tatem.

9. Hebd.
 post
 Trinit.

De Samaritano. Luc. 10.

I.

I. **I**mmensam suam Christus erga ho-
 mines misericordiam nobis hic ob-
 oculos ponit, & quidem triplicem.
 1. Est inestimabilis illa, ex qua factus
 homo in terris visus, & cum homini-
 bus conuersatus est, de qua ait: *Beati*
oculis

oculi qui vident, qua vos videtis. Verè beati oculi discipulorum, beatæ aures, beatæ manus, quæ videre, audire, conrectare, præ tot alijs Prophetis, Regibus & iustis veteris Testamenti, meruerunt Verbum incarnatū! & quanto beatiores oculis & auribus seruorum Salomonis (de quibus dicit Regi-
 3. Reg. 10. na Saba: *Beati serui tui, qui astant coram te semper, & audiunt sapientiam tuam*) & eorum, qui Eliæ aspectu digni fuere,
 Eccl. 48. de quo Sapiens: *Beati sum, qui te viderunt.* Nec idèd solum beati discipuli, quod Christum in carne præsentem corporaliter videre, sed potius, quod spiritualiter tot profundissima mysteria ab eo reuelata, tot admiranda opera patrata, tot beneficia in se aliosque collata oculis fidei intruere meruerunt.

Quàm beati quoque oculi tui, qui sic à Deo es peculiariter dilectus, vocatus ad fidem, ad religionem, præ tot millenis alijs peculiaribus auxilijs superabundantis gratiæ destitutis? Si hoc cum Christo clarius agnosceres, quanto gratior, quanto in cooperando gratiæ feruentior esses? Gratitude, amor, zelus gratiæ cooperandi.

II. Altera misericordia est, quod factus homo, cum hominibus arctissi-
 ma

ma amicitia copulari voluerit, ideoque præceptum dilectionis imposuerit, cuius impletione amicitia cum ipso hinc inchoata in vita, perficeretur, æternumque stabiliretur in patria.

Quanta illa dignatio tantæ Maiestatis seise ad indissolubilem cum vermiculis terræ familiaritatem ineundam sic demittentis, nec aliud in compensationem, quam vt medullitus, qui infinito amore est dignissimus, propter se, & proximus propter ipsum diligatur, exposcentis?

Quantum ergò meritò studium in eo perfectè, propter seipsum, super omnia intellectu, affectu, & effectu, & proximo propter ipsum sincerè redamando foret adhibendum? Zelus proficiendi in amore Dei & proximi.

III. Tertia misericordia in parabola de Samaritano insinuata est, quod vulnèra non solum humani generis, per præuancationem Adæ lauciati, tam benignè curare sit dignatus, sed cuiusque etiam peccatoris propria temeritate in latronum manus se vltro spoliandum, vulnerandum & mactandum ingerentis, inflictas plagas, toties, tam misericorditer etiam nunc curare dignetur.

O quot

O quoties perijsses, nisi verus Samaritanus tantam tibi misericordiam exhibuisset! Gratitude, amor, misericordia erga afflictos proximos.

II. *De miserabili lapsu, & misericordie reparatione hominis hac parabola mysticè representata.*

I. **H**OMO descendens ab Ierusalem in Iericho, mystico sensu, est homo in visione & fruitione summæ pacis conditus, diuinâ gratia, virtutibus infusus ditatus, & originali iustitia ornatus; descendens per peccatum astu dæmonis liberè perpetratum in Iericho, factus stultus, qui vt luna mutatur, & cum in honore esset, comparatus est iumentis insipientibus: qui incidit in latrones seu dæmones; vt ouis errans in lupos; à quibus spoliatus omnibus cœlestibus charismatis; insuper concisus vulneribus grauissimis, quæ sunt cæcitas intellectus, duritia voluntatis, pronitas ad malum, infirmitas ad bonum, cum innumeris inordinatis affectibus, desiderijs & peccatis, quæ ex hisce fontibus promanant: demùm semiuiuus relictus, partim viuus, ob viuacitatem ad malum.

Psal. 48.